

в. № 44

ФАБРИКА "ХЕЛУС"

БУРГАС

ДО КЪЩА-МУЗЕЙ "ДИМИТЪР ДИМОВ"

СОФИЯ, ул. "Кръстьо Сарафов" № 26

На писмо № 104 от 4 април 1971 год.

В отговор на писмото Ви съобщаваме следното:

Пиесата "ЖЕНИ С МИНАЛО" от Д. Тимов поставихме 1960 год.

В пиесата участваха предимно служители от предприятието: в ролята на Алипи Кръстанов играеше др. Николай Вончев тогава инженер в предприятието сега зам. директор. Мери играеше библиотекарката Елена Пенева, Нина – счетоводителката Дечка Гугова, Борис – беше инженер Георги Пеев по настоящем асистент в Софийски Държ. Университет, Катя – др. Пенка Статева, н-к склад, и майката играеше работничката Любка Кузманова.

Пиесата беше поставена под ръководството на артиста Васил Стойчев – понастоящем артист от Народния театър "Ив. Вазов" – София. Върху пиесата се работи точно пет месеца. Всички участващи в същата си знаеха ролите и пиесата се играеше без суфлър. Бюжени бяха доста средства за обстановката. Мебели специално бяха направени от дърводелеца при предприятието Васил димитров.

За първи път пиесата беше играна в Бургас в дома на народната армия в края на м. май 1960 г. при голям успех под ръководството и присъствието на артистите Васил Стойчев и Виолета Бахчеванова.

Пиесата играхме доста дълго време. В Бургас я изнесохме десетина пъти. Аодихме със същата пиеса в гр. Аостенец и изнесохме пиесата на колектива на кибритена фабрика и в доста села в окръга където бяхме посрещнати много добре.

В 1963г. при прегледа на самодейните театри бяхме излъчени за градски и после за окръжен първенец, вече под ръководството на Людмил Стайков – тогава артист в Бургаския театър, тъй като Васил Стойчев и Виолета Бахчеванова си бяха заминали от Бургас. Председател на комисията при излъчването ни за първенец беше артиста Димитър Пешев, тогава той се изказа много ласкаво за постановката и играта на самдейците.

Много съжаляваме, че оттогава минаха доста години и при мене са останали малко материали, това което е останало Ви го изпращам всичко. Прощам малки снимки, правени при премиерата на пиесата, грамотата, с която бяхме наградени в 1963г. и ни е малко тъжно, че се разделяме с тези материали, защото всичко това остави в